

Warszawa, 21 stycznia 2022 r.

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 9/22/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X w kwestii dotyczącej uznania produkowanych i sprzedawanych przez Spółkę urządzeń wentylacyjnych za wielkogabarytowe stałe instalacje, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), niepodlegające pod obowiązki wynikające z ww. ustawy – **uznać za prawidłową.**

UZASADNIENIE

Pismem z 9 grudnia 2021 r. (data wpływu – 13 grudnia 2021 r.) X, zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej, w kwestii dotyczącej uznania produkowanych i sprzedawanych przez Spółkę urządzeń wentylacyjnych za wielkogabarytowe stałe instalacje, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które nie podlegają pod obowiązki wynikające z ww. ustawy.

Pismem znak: OS-WP-II.310. z 20 grudnia 2021 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków poprzez wskazanie czy wniosek dotyczy daniny publicznej oraz przesłanie potwierdzenia opłaty za wydanie interpretacji. Strona złożyła uzupełnienie wniosku 31 grudnia 2021 r., wskazując iż wniosek dotyczy daniny publicznoprawnej oraz dołączając potwierdzenie uiszczenia opłaty w wysokości 40 złotych za wydanie interpretacji.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„X opracowuje, produkuje i sprzedaje produkty wentylacyjne, które są wykorzystywane w nieruchomościach komercyjnych oraz mieszkalnych, głównie wielomieszkaniowych.

Nieruchomości komercyjne stanowią największy obszar zainteresowania X i obejmują głównie biura i budynki o przeznaczeniu przemysłowym i handlu detalicznego. Produkty X są również wykorzystywane w projektach infrastrukturalnych, takich jak telekomunikacja, budowa dróg i tuneli, a także projekty inżynierii

energetycznej i wodnej.

Zapotrzebowanie na produkty wentylacyjne jest w znacznym stopniu związane z rozwojem i stanem branży budowlanej, w tym - co istotne dla grupy X - podbranży wentylacyjnej.

W ramach sprzedawanego przez Spółkę asortymentu produktów wentylacyjnych wyróżnić można:

- a. Kurtyny powietrzne, aparaty grzewczo-wentylacyjne, promienniki:
 - Kurtyny powietrzne służą do ochrony przestrzeni wejścia do budynków, poprzez niedopuszczenie infiltracji powietrza zewnętrznego oraz wytworzeniu komfortu cieplnego przy przejściu pomiędzy strefą wewnętrzną a zewnętrzną. Głównie stosowane w galeriach handlowych, budynkach biurowych, halach przemysłowych, na powierzchniach sklepowych.
 - Aparaty grzewczo-wentylacyjne służą do ogrzewania przestrzeni wielokubaturowych, np. hal przemysłowych, magazynów.
 - Promienniki do ogrzewania miejscowego/punktowego danego miejsca w budynku komercyjnym, gdzie z przyczyn technicznych lub funkcjonalnych wymagane jest takowe miejscowe ogrzewanie (a nie ogrzewanie całego pomieszczenia)
- b. Wentylatory - konstrukcje stałe, wbudowane w konstrukcję budynku/instalacje w budynku, stosowane głównie w budynkach przemysłowych, galeriach handlowych, budynkach wielorodzinnych itp.
- c. Rekuperatory - służą do zapewnienia powietrza wentylacyjnego dla budynków jednorodzinnych, wymagają wbudowania w instalację kanałową budynku
- d. Specjalistyczne elementy wentylacyjne służące do regulacji powietrza w instalacjach wielkogabarytowych
- e. Centrale wentylacyjne, służące do zapewnienia i obróbki technologicznej powietrza wentylacyjnego w budynkach takich jak galerie handlowe, budynki biurowe, hale przemysłowe, sklepy. Centrala wentylacyjna nie jest elementem samodzielnym, musi ona być odpowiednio wbudowana w instalację wentylacyjną danego budynku.
- f. Inne urządzenia takie jak agregaty wody lodowej, klimakonwektory, pompy ciepła, służące zapewnieniu klimatyzacji w budynkach takich jak galerie handlowe, budynki biurowe, hale przemysłowe, sklepy. Również i te urządzenia, aby działać zgodnie z przeznaczeniem, muszą być wbudowane w instalację budynku.

Powyżej wymieniony asortyment zwany będzie łącznie w dalszej części pisma „Urządzeniami Wentylacyjnymi”. Dla uniknięcia wątpliwości, Urządzenia Wentylacyjne, których dotyczy niniejszy wniosek, nie obejmują małego sprzętu typu wentylatory do zastosowań domowych.

Urządzenia Wentylacyjne mają wymiary zewnętrzne przekraczające 50cm (w jednym wymiarze).

Dla pełnej informacji, znaczna część Urządzeń Wentylacyjnych sprzedawana jest do finalnych odbiorców nie tylko w Polsce, ale też z innych krajów (np. Norwegia, Szwecja itp.).

Każde z Urządzeń Wentylacyjnych ma unikalne cechy umożliwiające ich użytkowanie jedynie w połączeniu z innymi komponentami, modułami (albo innym Urządzeniem Wentylacyjnym sprzedawanym przez Spółkę lub przez innego dostawcę). Użytkowanie Urządzeń Wentylacyjnych może przebiegać tylko w systemach wentylacyjnych, które są zaprojektowane, dopasowane i zainstalowane zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami, normami oraz zaleceniami producenta. Bez odpowiedniego zaprojektowania instalacji, w której zastosowanie znajdują Urządzenia Wentylacyjne, dane Urządzenie

może nie spełniać założonych wcześniej parametrów i nie może być prawidłowo użytkowane. Komponenty Urządzeń Wentylacyjnych mogą być zastąpione w razie ich potencjalnej awarii lub uszkodzenia wyłącznie takim samym komponentem, specjalnie zaprojektowanym na potrzeby danego Urządzenia czy instalacji.

Urządzenia Wentylacyjne są przeznaczone do ich użytkowania przez finalnego nabywcę w przeznaczonym do tego miejscu w budynku, który jest najczęściej galerią handlową, biurowcem, budynkiem magazynowym lub budynkiem użyteczności publicznej, czasem budynkiem wielomieszkaniowym. Urządzenia Wentylacyjne, tym samym, przeznaczone są do ich trwałego użytkowania w określonej wcześniej lokalizacji i budynku. Często zdarza się, że do prawidłowego umieszczenia Urządzeń Wentylacyjnych finalny nabywca już na wcześniejszym etapie specjalnie projektuje budynek i nadaje danej lokalizacji odpowiednie parametry odpowiadające gabarytom i parametrom danej instalacji wentylacyjnej, w której będą stosowane Urządzenia Wentylacyjne. Umieszczenie danego Urządzenia Wentylacyjnego w miejscu przeznaczenia jest procesem skomplikowanym i wymaga przeprowadzenia procesu instalacji. Proces instalacji jest niezbędny do uruchomienia i użytkowania danego systemu wentylacyjnego czy klimatyzacyjnego. Instalacja przeprowadzana jest przez wyszkolony w tym celu profesjonalny personel Spółki lub podwykonawcy. Instalacja Urządzenia Wentylacyjnego wymaga wcześniejszego szkolenia specjalistycznego przygotowującego do instalacji tego rodzaju Urządzeń. Z uwagi na jej indywidualną specyfikację, prawidłowe użytkowanie Urządzenia Wentylacyjnego również wymaga uprzedniego uczestniczenia w szkoleniu."

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„Zdaniem Spółki, na podstawie art. 2 ust 2 ustawy z 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (dalej ustawa ZSEE), Urządzenia Wentylacyjne nie podlegają obowiązkom określonym przepisami Ustawy ZSEE.

Zgodnie z art. 2 ust 2 Ustawy ZSEE, przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowe zespoły różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem"

Zdaniem Spółki, Urządzenia Wentylacyjne należy zaliczyć do wielkogabarytowych stałych instalacji, o których mowa w pkt. 6) powyższego artykułu.

Ustawodawca co prawda nie wprowadził definicji legalnej wielkogabarytowego i małogabarytowego sprzętu, jednakże określił przykładowo w art. 76 ust. 1 Ustawy ZSEE jaki wymiar może decydować o zakwalifikowaniu danego przedmiotu do zakresu wielkogabarytowego sprzętu. Zgodnie z powyższym przepisem o wielkogabarytowym sprzęcie mowa w przypadku, gdy którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm. Biorąc pod uwagę, iż przedmiotowe Urządzenia Wentylacyjne przekraczają taki wymiar,

należy je zakwalifikować do sprzętu wielkogabarytowego.

Urządzenia Wentylacyjne działają jako zespół modułów, specjalnie zaprojektowanych, o unikalnych cechach, mających na celu ich użytkowanie w połączeniu z innymi elementami danej instalacji wentylacyjnej czy klimatyzacyjnej. Ponadto, Urządzenia Wentylacyjne spełniają swoje zaprojektowane parametry i funkcje jedynie w połączeniu z innymi komponentami/modułami danej instalacji. Oznacza to, iż brak jakiegokolwiek specjalnie zaprojektowanego komponentu skutkuje brakiem możliwości prawidłowego użytkowania danego Urządzenia Wentylacyjnego.

Ponadto, instalowanie i odinstalowywanie Urządzenia Wentylacyjnego w konkretnym miejscu i/lub konkretnej instalacji wentylacyjnej czy klimatyzacyjnej możliwe jest wyłącznie przez profesjonalny personel, posiadający odpowiednie wykształcenie, wiedzę, umiejętności niezbędne dla danej instalacji. W przypadku niektórych Urządzeń, wymagane jest również aby osoby instalujące lub uruchamiające dane Urządzenia posiadały odpowiednie szkolenie specjalistyczne dla danego rodzaju Urządzeń.

Urządzenia Wentylacyjne przeznaczone są do użytkowania na stałe w ich miejscu przeznaczenia, w którym zostały zainstalowane - najczęściej jest to instalacja wentylacyjna lub klimatyzacyjna danego budynku. Istnieje oczywiście potencjalna możliwość przeniesienia danego Urządzenia Wentylacyjnego (wszystko można odkręcić czy wyrwać), jednak z uwagi na jego specyficzne cechy, które zależne są od jego umiejscowienia w konkretnym miejscu, jest to proces wysoce skomplikowany i zwykle prowadzi do utraty parametrów przeniesionego Urządzenia. Tym samym docelowym założeniem jest użytkowanie danego Urządzenia Wentylacyjnego w sposób trwały, w przygotowanym do tego miejscu przeznaczenia (w danej instalacji).

Po trzecie. Urządzenia Wentylacyjne po przeprowadzeniu procesu instalacji mogą być użytkowane i utrzymywane jedynie przez profesjonalny personel. Innymi słowy, osoby dokonujące obsługi i konserwacji danego Urządzenia Wentylacyjnego muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje, przeszkolenie czy umiejętności w zakresie użytkowania i obsługi Urządzenia Wentylacyjnego.

W specyficznych sytuacjach, niefachowa obsługa przez niewykwalifikowany personel może być podstawą odrzucenia roszczeń gwarancyjnych na Urządzenia Wentylacyjne.

Podsumowując, w świetle powyższych rozważań, w ocenie Wnioskodawcy sprzedawane Urządzenia Wentylacyjne powinny być uznane za wielkogabarytowe stałe instalacje, w stosunku do których zastosowanie obowiązków wynikających z Ustawy ZSEE jest wyłączone, z uwagi na fakt łącznego spełnienia następujących warunków:

- są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
- są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji.
- mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem.

W ocenie Spółki Urządzenia Wentylacyjne spełniają określoną w powyższym przepisie definicję stałych instalacji, wyłączonych z zakresu Ustawy ZSEE.”

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego sprawy, przedstawiam stanowisko w kwestii prawidłowego co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 września 2015 r. o

zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z. 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o sprzęcie, w odniesieniu do opisanych we wniosku urządzeń wentylacyjnych.

Zgodnie z art. 4 pkt 13 ww. ustawy przez sprzęt rozumie się urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego.

W myśl art. 4 pkt 20 ww. ustawy za wprowadzającego sprzęt rozumie się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim - z tym że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

W przypadku wprowadzania przez podmiot do obrotu sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podlega on pod obowiązki wskazane w ustawie o sprzęcie, w tym wynikający z art. 20 ust. 1 oraz 21 ust. 1 ww. ustawy obowiązek osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz wynikający z art. 15 ust. 1 obowiązek prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. W przypadku niewywiązania się z ww. obowiązków, wprowadzający sprzęt obowiązany jest do naliczenia i uiszczenia opłaty produktowej oraz opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, zgodnie z art. 72 ust. 2, art. 73 oraz art. 15 ust.3 ustawy o sprzęcie.

Należy zauważyć, że ustawa o sprzęcie wskazuje również na rodzaje sprzętu, do których nie stosuje się przepisów ustawy. Zgodnie z art. 2 ust. 2 przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;
- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część urządzenia, do którego nie stosuje się przepisów ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia;
- 3) żarówek żarnikowych;
- 4) przeznaczonych do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;

6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowe zespoły różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:

- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 9) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie w ramach transakcji B2B;
- 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186 i 1493), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy;
- 11) informatycznych nośników danych wykorzystywanych do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125).

Strona, we wniosku o wydanie interpretacji, wskazuje że jej zdaniem, przedstawione we wniosku urządzenia wentylacyjne, podlegają wyłączeniu z przepisów ustawy o sprzęcie na podstawie art. 2 ust. 2 pkt. 6 tej ustawy.

Odnosząc się do powyższego, zdaniem Organu wskazane we wniosku urządzenia wentylacyjne mogą podlegać wyłączeniu z art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o sprzęcie.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHS 2) definiuje wielkogabarytowe stałe instalacje jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które są montowane i instalowane przez profesjonalny personel, przeznaczone do trwałego użytkowania w z góry określonym i przeznaczonym do tego celu miejscu, a także odinstalowywane przez profesjonalny personel.

Jak wskazano w dokumencie FAQ do powyższej dyrektywy obowiązkiem producenta, importera lub innego zaangażowanego podmiotu gospodarczego jest ocena, czy jego narzędzie lub instalacja korzysta z któregośkolwiek wyłączenia. W przypadku gdy kombinacja sprzętu, komponentów i podzespołów jest łączona lub łączona i wprowadzana na rynek jako pojedynczy element wyposażenia lub linia produkcyjna, wówczas można rozważyć zastosowanie innych dyrektyw, takich jak kompatybilność elektromagnetyczna (EMC), niskonapięciowe i maszynowe.

W przypadku wielkogabarytowych stałych instalacji, jak wskazano wcześniej, muszą być spełnione trzy warunki, aby uznać je za wyłączone z przepisów ustawy o sprzęcie. Oprócz tego, że są to urządzenia montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel oraz są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji, to muszą one spełniać ostatni warunek, czyli mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem. W tym trzecim warunku nie ma więc mowy o sprzęcie o podobnych parametrach ale o sprzęcie tym samym, specjalnie zaprojektowanym dla danej instalacji. Należy jednak pamiętać, że w przypadku, gdy urządzenie nie jest zaprojektowane dla konkretnej instalacji, tylko może działać w różnym układzie urządzeń to w takim przypadku należałoby uznać, że nie spełnia powyższego ostatniego warunku, a tym samym nie mieści się w wyłączeniu wskazanym w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Biorąc powyższe pod uwagę należy wskazać, że ostateczną decyzję powinien podjąć przedsiębiorca wprowadzający ww. urządzenia do obrotu, gdyż zna on dokładnie budowę i zastosowanie tego sprzętu. W niniejszej sprawie Strona wskazała na spełnienie wszystkich przesłanek zawartych w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o sprzęcie, wskazując, że każde z urządzeń wentylacyjnych ma unikalne cechy umożliwiające ich użytkowanie jedynie w połączeniu z innymi komponentami, modułami albo innymi urządzeniem wentylacyjnym sprzedawanym przez Spółkę lub innego dostawcę oraz, że bez odpowiedniego zaprojektowania instalacji, w której zastosowanie znajdują urządzenia wentylacyjne, dane urządzenie może nie spełniać założonych wcześniej parametrów i nie może być prawidłowo użytkowane. Strona wskazała również, że wprowadzane przez nią urządzenia wentylacyjne przeznaczone są do trwałego ich użytkowania w określonej wcześniej lokalizacji i budynku, często zdarza się, że do prawidłowego umieszczenia urządzeń finalny nabywca już na wcześniejszym etapie specjalnie projektuje budynek i nadaje danej lokalizacji odpowiednie parametry odpowiadające gabarytom i parametrom danej instalacji wentylacyjnej, w której będą stosowane urządzenia. Ponadto komponenty urządzeń wentylacyjnych mogą być zastąpione wyłącznie takim samym komponentem, specjalnie zaprojektowanym na potrzeby danego urządzenia czy instalacji. Urządzenia spełniają swoje zaprojektowane parametry i funkcje jedynie w połączeniu z innymi komponentami/modułami danej instalacji. Brak jakiegokolwiek specjalnie zaprojektowanego komponentu skutkuje brakiem możliwości prawidłowego użytkowania danego urządzenia wentylacyjnego.

Strona wskazuje również na fakt, że instalowanie i odinstalowywanie urządzenia w konkretnym miejscu i/lub konkretnej instalacji wentylacyjnej czy klimatyzacyjnej możliwe jest wyłącznie przez profesjonalny personel, posiadający odpowiednie wykształcenie, wiedzę, a w przypadku niektórych urządzeń wymagane jest również odpowiednie szkolenie specjalistyczne. Stąd Strona potwierdza spełnienie wszystkich przesłanek z art. 2 ust. 2 pkt. 6 ustawy o sprzęcie.

Należy jednak pamiętać, że w przypadku gdyby wskazane przez Stronę urządzenia nie spełniły któregoś z warunków wskazanego w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o sprzęcie wówczas będą traktowane jako sprzęt w rozumieniu przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.